

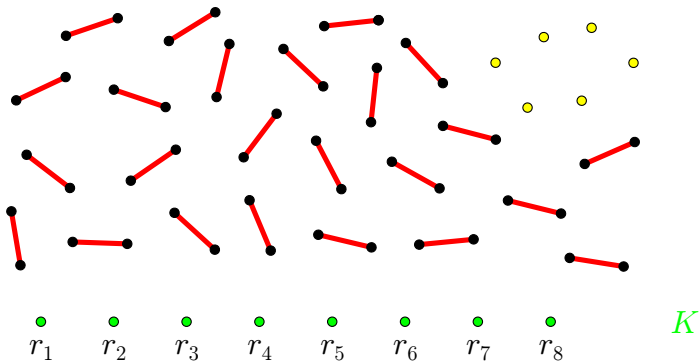
Párosítási algoritmusok

(magyar módszer + Edmonds-algoritmus)

Diszkrét matematika

5. előadás

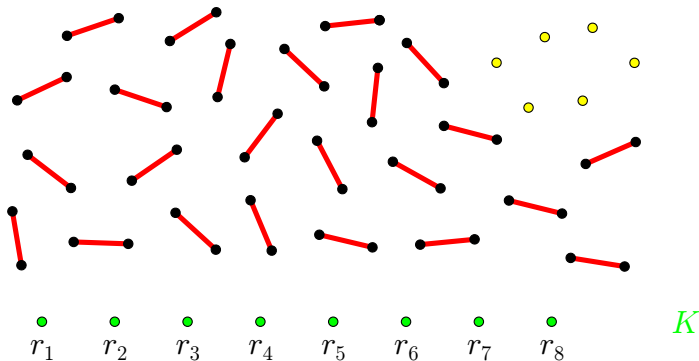
SZTE Bolyai Intézet
Szeged, 2015. szeptember 29.

MAGYAR MÓDSZER

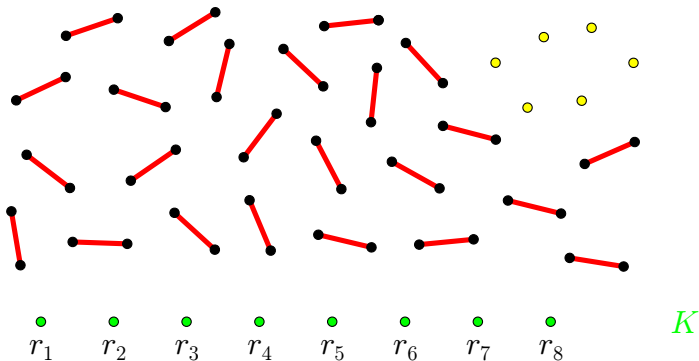
INPUT: G páros gráf és benne egy M párosítás, ami nem teljes.

OUTPUT: Egy javító út M -hez, vagy „ M maximális méretű”.

MAGYAR MÓDSZER

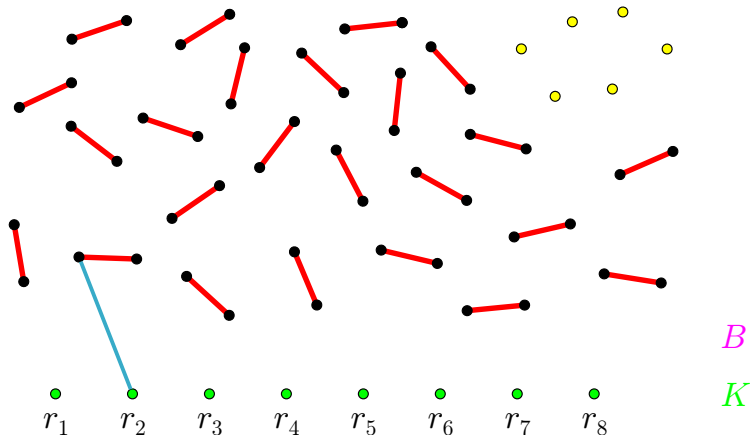
INPUT: G **páros** gráf és benne egy M párosítás, ami nem teljes. Az algoritmus menete: A javítóút-kezdeményeket felfűzzük egy erdőbe, melynek gyökerei az **A-beli** párosítatlan pontok. (G színosztályai: A és F .) A gyökerekből kiindulva mohó módon építjük fel az erdőt, a következő dián szereplő „dupla ághajtásokkal”.

Az algoritmus menete: A javítóút-kezdeményeket felfűzzük egy erdőbe, melynek gyökerei az **A-beli** párosítatlan pontok. (G színosztályai: A és F .) A gyökerekből kiindulva mohó módon építjük fel az erdőt, a következő dián szereplő „dupla ághajtásokkal”.

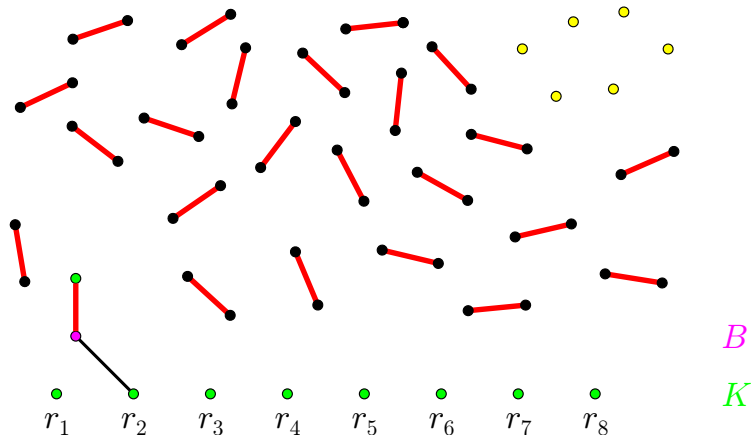
Kezdetben csak a gyökerek a **külső** pontok: $K = \{r_1, \dots, r_8\}$.

Kezdetben nincs **belső** pont: $B = \emptyset$.

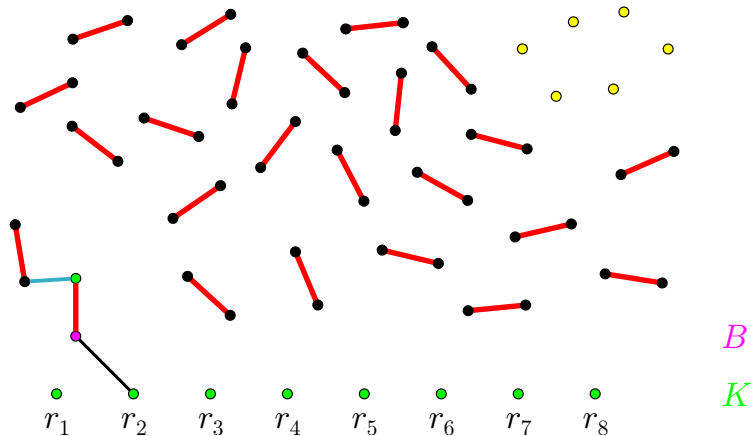
Mohó bővítési lépés: Ha valamelyik **külső** pontból vezet él erdőn kívüli **párosított** pontba, akkor bővítjük az erdőt ezzel a ponttal és az M -beli párjával („dupla ághajtással”).

A szóban forgó erdőn kívüli pont **belső** lesz, a párja **külső**.

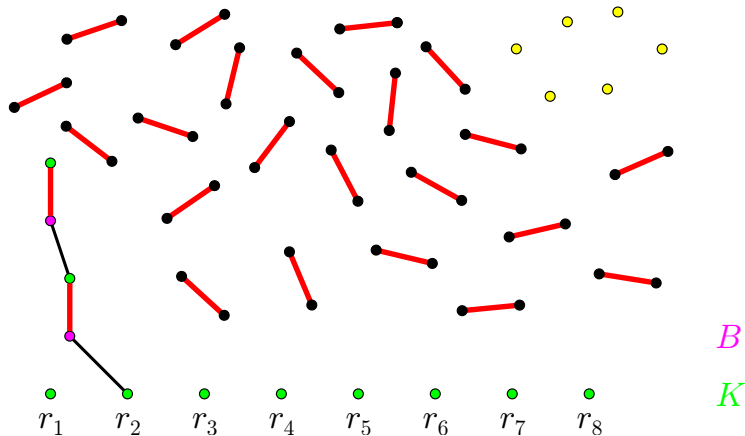
Mohó bővítési lépés: Ha valamelyik **külső** pontból vezet él erdőn kívüli **párosított** pontba, akkor bővítjük az erdőt ezzel a ponttal és az M -beli párjával („dupla ághajtással”).

A szóban forgó erdőn kívüli pont **belső** lesz, a párja **külső**.

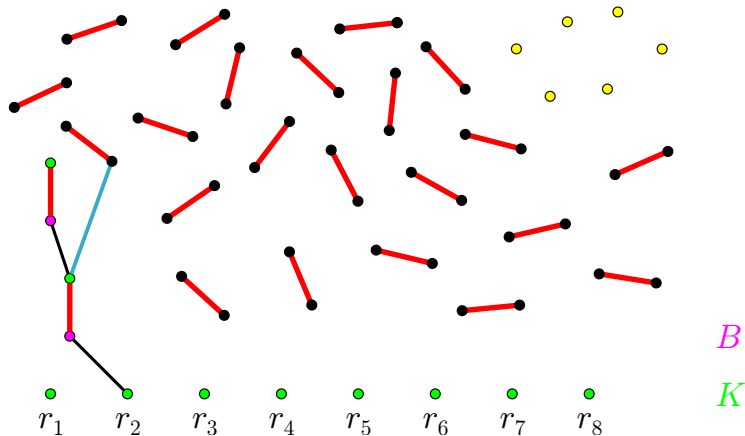
Mohó bővítési lépés: Ha valamelyik **külső** pontból vezet él erdőn kívüli **párosított** pontba, akkor bővítjük az erdőt ezzel a ponttal és az M -beli párjával („dupla ághajtással”).

A szóban forgó erdőn kívüli pont **belső** lesz, a párja **külső**.

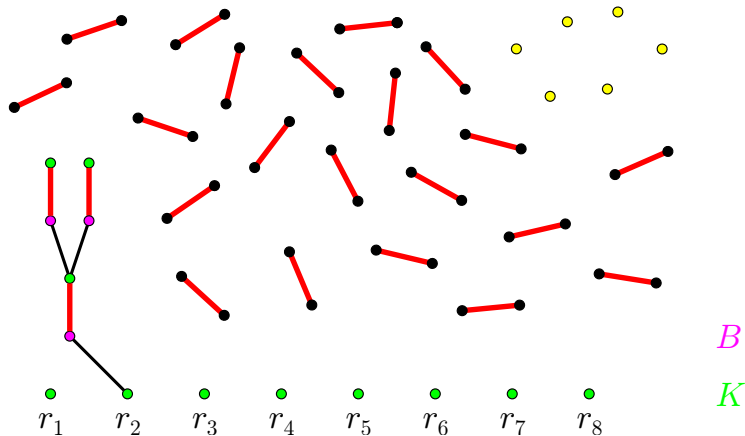
Mohó bővítési lépés: Ha valamelyik **külső** pontból vezet él erdőn kívüli **párosított** pontba, akkor bővítjük az erdőt ezzel a ponttal és az M -beli párjával („dupla ághajtással”).

A szóban forgó erdőn kívüli pont **belső** lesz, a párja **külső**.

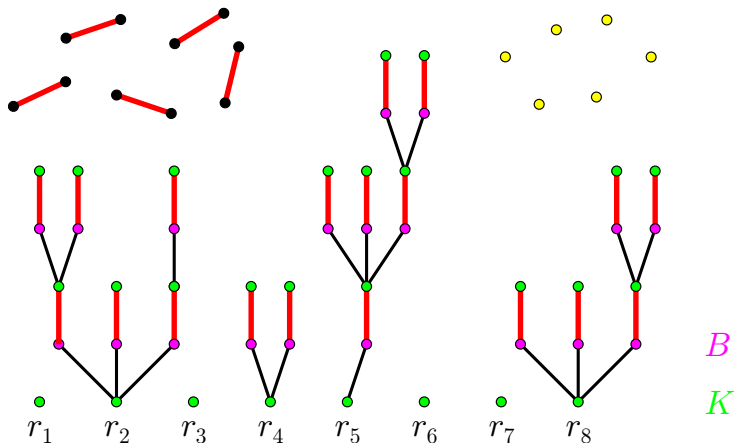
Mohó bővítési lépés: Ha valamelyik **külső** pontból vezet él erdőn kívüli **párosított** pontba, akkor bővítjük az erdőt ezzel a ponttal és az M -beli párjával („dupla ághajtással”).

A szóban forgó erdőn kívüli pont **belső** lesz, a párja **külső**.

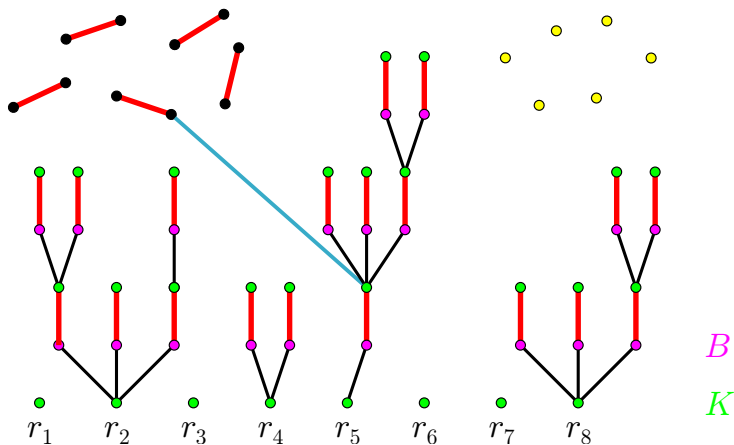
Mohó bővítési lépés: Ha valamelyik **külső** pontból vezet él erdőn kívüli **párosított** pontba, akkor bővítjük az erdőt ezzel a ponttal és az M -beli párjával („dupla ághajtással”).

A szóban forgó erdőn kívüli pont **belső** lesz, a párja **külső**.

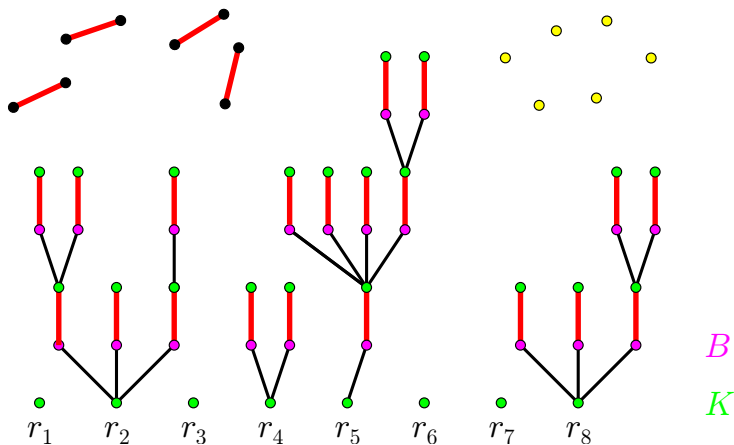
Mohó bővítési lépés: Ha valamelyik **külső** pontból vezet él erdőn kívüli **párosított** pontba, akkor bővítjük az erdőt ezzel a ponttal és az M -beli párjával („dupla ághajtással”).

Megjegyzés. Mindvégig igaz, hogy $K \subseteq A$ és $B \subseteq F$.

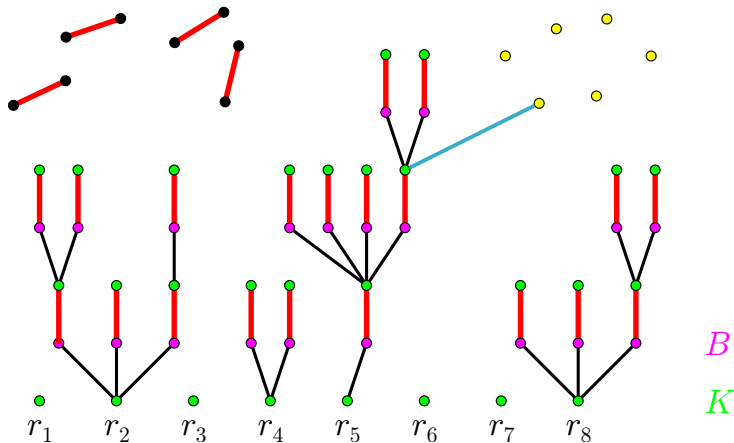
Mohó bővítési lépés: Ha valamelyik **külső** pontból vezet él erdőn kívüli **párosított** pontba, akkor bővítjük az erdőt ezzel a ponttal és az M -beli párjával („dupla ághajtással”).

Megjegyzés. Mindvégig igaz, hogy $K \subseteq A$ és $B \subseteq F$.

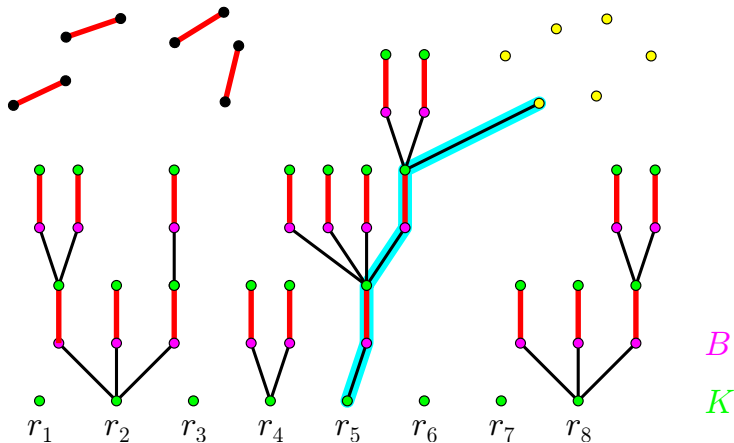

Mohó bővítési lépés: Ha valamelyik **külső** pontból vezet él erdőn kívüli **párosított** pontba, akkor bővítjük az erdőt ezzel a ponttal és az M -beli párjával („dupla ághajtással”).

Megjegyzés. Mindvégig igaz, hogy $K \subseteq A$ és $B \subseteq F$.

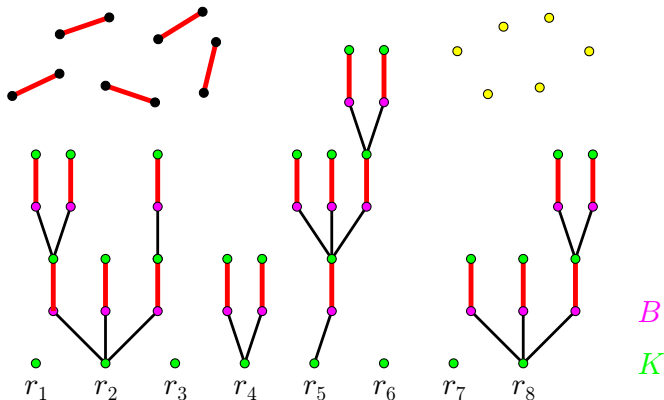

Sikeres keresés: Ha valamelyik **külső** pontból vezet él erdőn kívüli **párosítatlan** pontba, akkor javító utat találtunk. STOP.

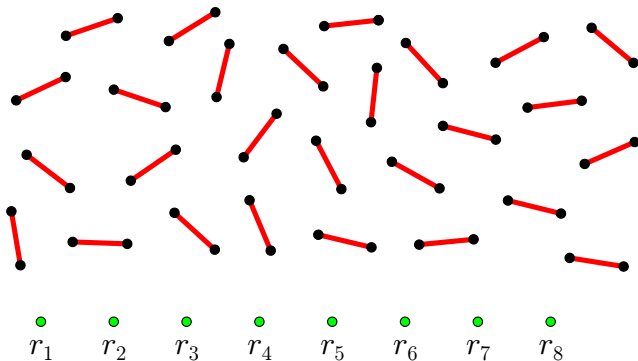
Sikeres keresés: Ha valamelyik **külső** pontból vezet él erdőn kívüli **párosítatlan** pontba, akkor javító utat találtunk. STOP.

OUTPUT: A megtalált javító út.

Sikertelen keresés: Ha nem találtunk javító utat, és nem is tudjuk mohó módon bővíteni az erdőt, azaz ha a **külső** pontokból már csak erdőbeli pontokba vezet él, STOP.

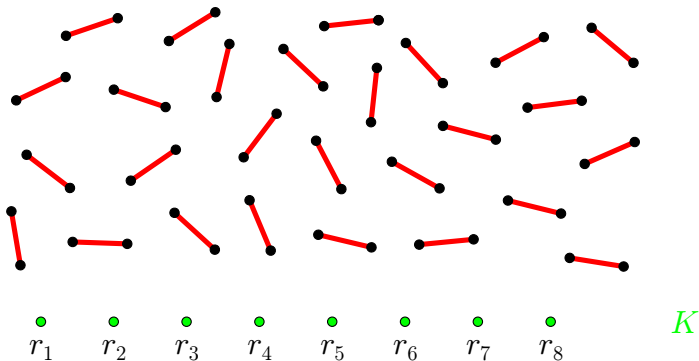
OUTPUT: „Az **M** párosítás maximális méretű, azaz $\nu(G) = |M|$. Ezt a **K** König-akadály bizonyítja.”

EDMONDS-ALGORTIMUS

INPUT: G általános gráf és egy M párosítása, ami nem teljes.

OUTPUT: Egy javító út M -hez, vagy „ M maximális méretű”.

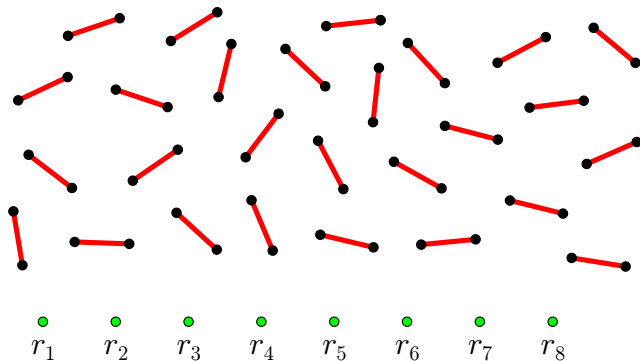
EDMONDS-ALGORTIMUS

INPUT: G általános gráf és egy M párosítása, ami nem teljes.

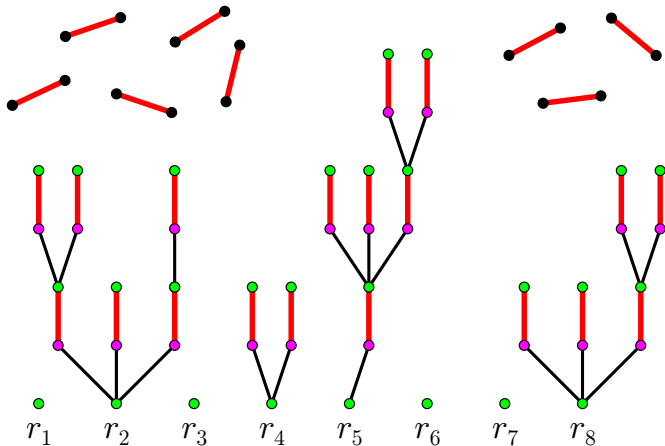
OUTPUT: Egy javító út M -hez, vagy „ M maximális méretű”.

A javítóút-kezdemenyeket felfűző erdő gyökerei (tehát a kiindulási külső pontok) most G párosítatlan pontjai lesznek (az összes).

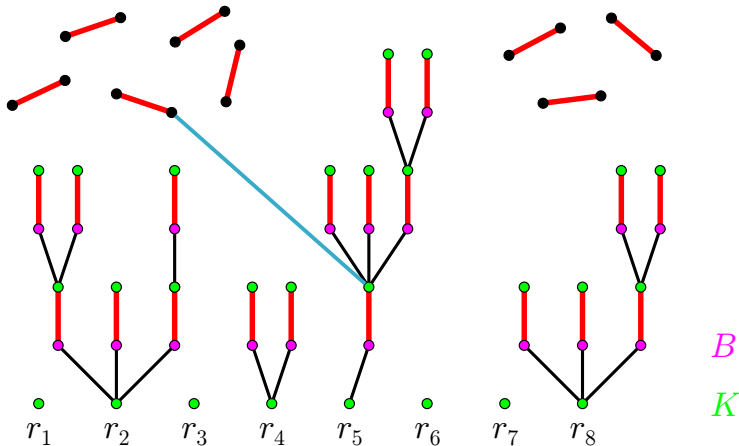
Az erdőn kívül most soha nem lesznek párosítatlan pontok!

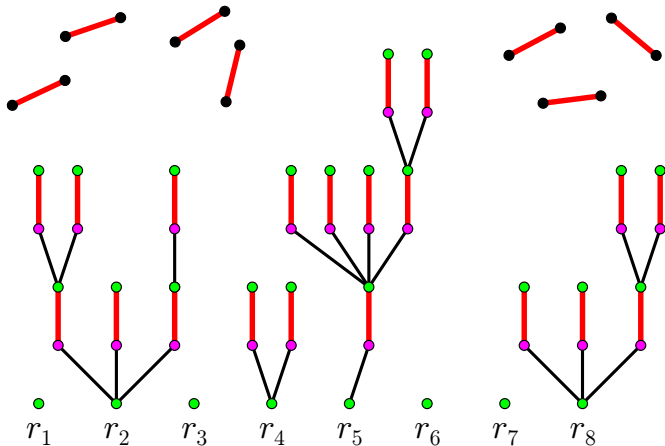
A következő diákon ismertetjük majd az Edmonds-algoritmus 3 megengedett lépését. Az „alapértelmezett” lépés most is a magyar módszernél látott mohó bővítés lesz (1. típus).

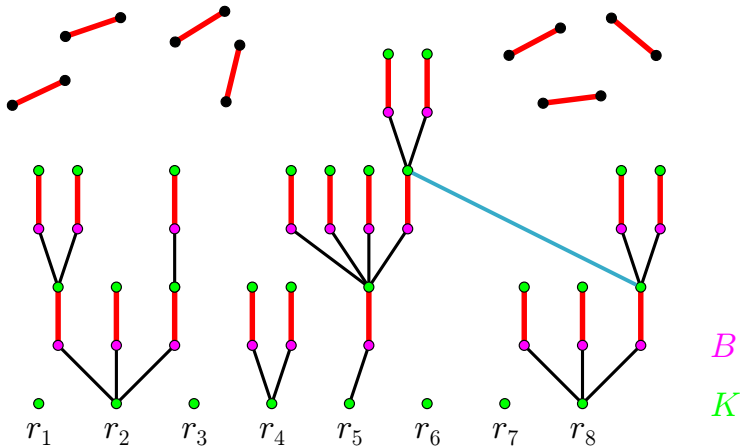
Az „alapértelmezett” lépés most is a magyar módszernél látott mohó bővítés lesz (1. típus). Például, a gyökerekből kiindulva 19 mohó bővítési lépés után kaphatjuk az ábrán látható erdőt.

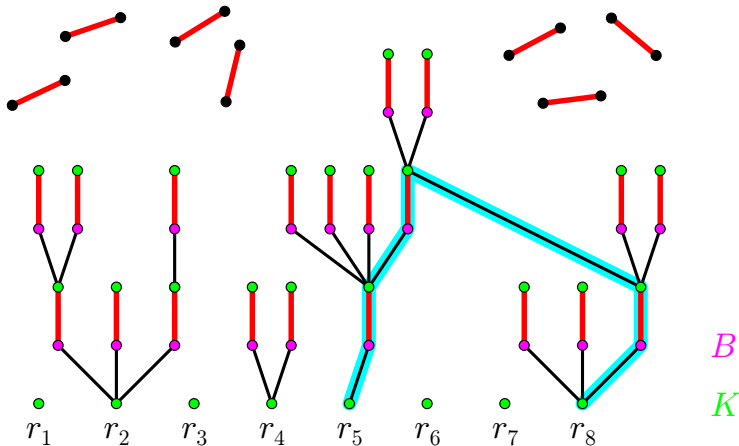
1. típus (mohó bővítés): Ha valamelyik **külső** pontból vezet él **erdőn kívüli** pontba, akkor bővítjük az erdőt a ponttal és az M -beli párjával. Ez az alapértelmezett lépés. (A külső és belső pontok kiosztása ugyanúgy történik, mint a páros esetben.)

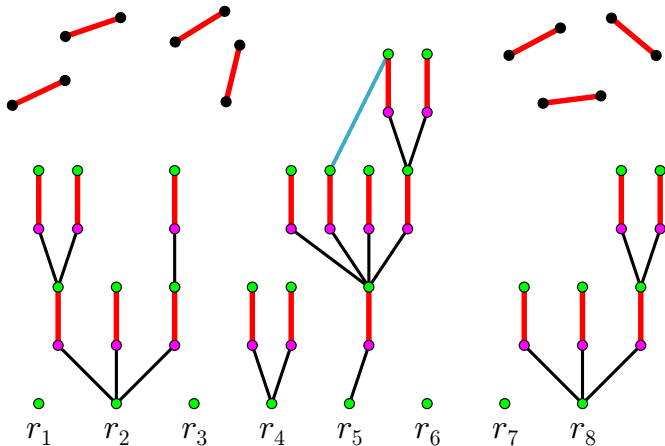
1. típus (mohó bővítés): Ha valamelyik **külső** pontból vezet él **erdőn kívüli** pontba, akkor bővítjük az erdőt a ponttal és az M -beli párjával. Ez az alapértelmezett lépés. (A külső és belső pontok kiosztása ugyanúgy történik, mint a páros esetben.)

2. típus (sikeres keresés): Ha valamelyik **külső** pont össze van kötve az erdő egy **másik** komponenséhez tartozó **külső** ponttal, akkor javító utat találtunk (az aktuális gráfban, vö. 3. típus).
STOP.

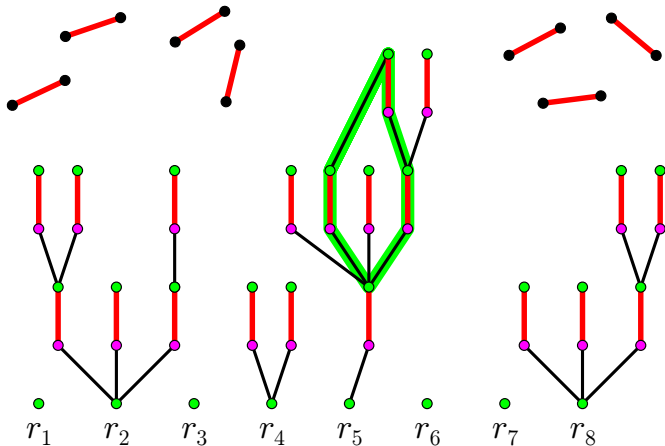

2. típus (sikeres keresés): Ha valamelyik **külső** pont össze van kötve az erdő egy **másik** komponenséhez tartozó **külső** ponttal, akkor javító utat találtunk (az aktuális gráfban, vö. 3. típus).
STOP.

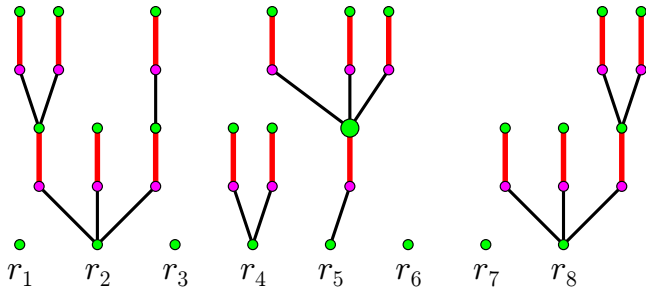
3. típus (zsugorítás): Ha **azonos komponensben lévő** két **külső** pont között találunk élt, akkor a kialakuló páratlan kört zsugorítjuk, és a kapott gráfon dolgozunk tovább.

Az egy ponttá zsugorodott kör egy **külső** pont lesz.

 B K

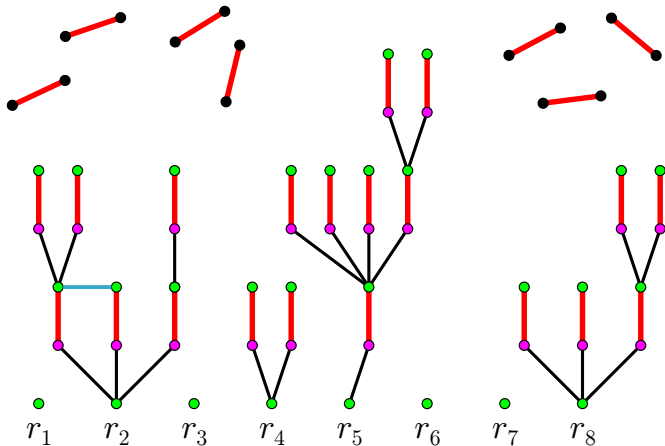
3. típus (zsugorítás): Ha azonos komponensben lévő két külső pont között találunk élt, akkor a kialakuló páratlan kört zsugorítjuk, és a kapott gráfon dolgozunk tovább.

Az egy ponttá zsugorodott kör egy külső pont lesz.

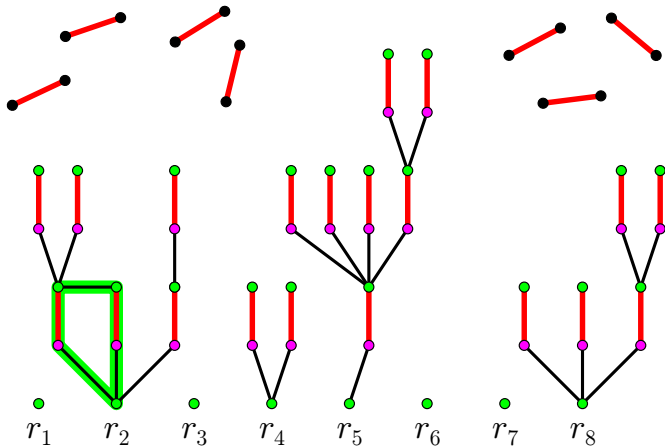
 B K

3. típus (zsugorítás): Ha **azonos komponensben lévő** két **külső** pont között találunk élt, akkor a kialakuló páratlan kört zsugorítjuk, és a kapott gráfon dolgozunk tovább.

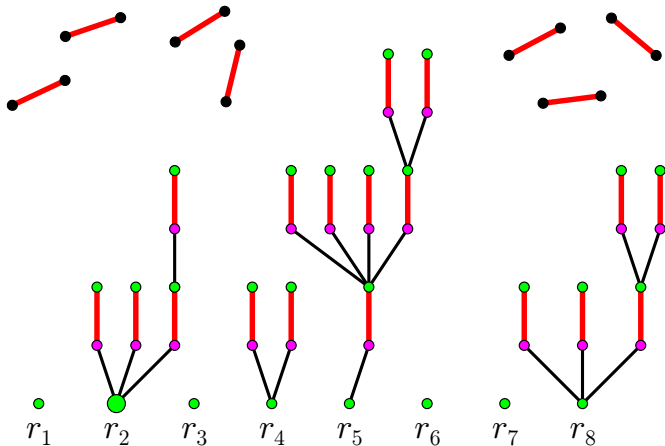
Az egy ponttá zsugorodott kör egy **külső** pont lesz.

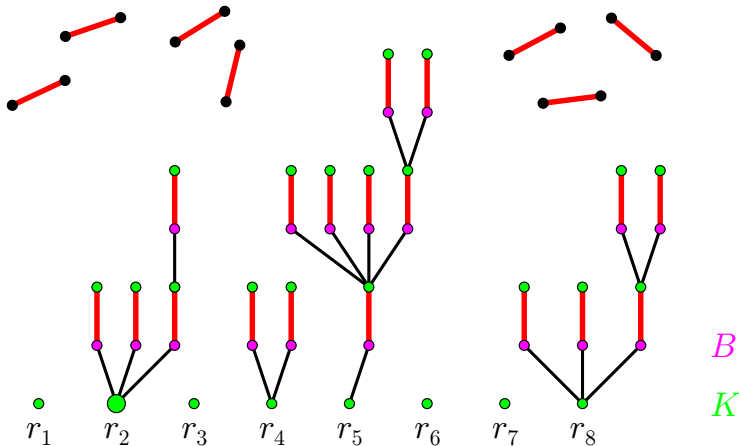
3. típus (egy másik példa): Ha azonos komponensben lévő két **külső** pont között találunk élt, akkor a kialakuló páratlan kört zsugorítjuk, és a kapott gráfon dolgozunk tovább. Az egy ponttá zsugorodott kör egy **külső** pont lesz.

3. típus (egy másik példa): Ha azonos komponensben lévő két **külső** pont között találunk élt, akkor a kialakuló páratlan kört zsugorítjuk, és a kapott gráfon dolgozunk tovább. Az egy ponttá zsugorodott kör egy **külső** pont lesz.

 B K

3. típus (egy másik példa): Ha azonos komponensben lévő két **külső** pont között találunk élt, akkor a kialakuló páratlan kört zsugorítjuk, és a kapott gráfon dolgozunk tovább. Az egy ponttá zsugorodott kör egy **külső** pont lesz.

Megjegyzés: Az 1-3. típusú lépések közül bármelyiket bármikor végrehajthatjuk. De mivel a zsugorító lépés bonyolult, ezért célszerű csak olyankor végrehajtani, ha másfajta már nem lehet (és utána újra az 1-2. lépésekkel próbálkozni).

Előfordulhat, hogy a zsugorító lépést többször is végre kell hajtani, míg el nem akadunk.

Előfordulhat, hogy a zsugorító lépést többször is végre kell hajtani, míg el nem akadunk.

Kétféle végkifejlet lehetséges:

1. Sikeres keresés: Ha javító utat találunk az esetleg többször is zsugorított aktuális gráfban (lásd 2. típusú lépés), akkor a megtalált javító út „visszatranszformálható” a kiindulási G gráf és M párosítás javító útjává.

OUTPUT: Az így kapott G -beli javító út.

Előfordulhat, hogy a zsugorító lépést többször is végre kell hajtani, míg el nem akadunk.

Kétféle végkifejlet lehetséges:

1. Sikeres keresés: Ha javító utat találunk az esetleg többször is zsugorított aktuális gráfban (lásd 2. típusú lépés), akkor a megtalált javító út „visszatranszformálható” a kiindulási G gráf és M párosítás javító útjává.

OUTPUT: Az így kapott G -beli javító út.

2. Sikertelen keresés: Ha nem találtunk javító utat, de elakadtunk, mert az összes **külső** pont csak **belső** pontokkal van összekötve, akkor a kiindulási M párosítás maximális méretű az eredeti G gráfban*, vagyis $\nu(G) = |M|$.

OUTPUT: „ M maximális méretű párosítás G -ben.”

Kétféle végkifejlet lehetséges:

1. Sikeres keresés: Ha javító utat találunk az esetleg többször is zsugorított aktuális gráfban (lásd 2. típusú lépés), akkor a megtalált javító út „visszatranszformálható” a kiindulási G gráf és M párosítás javító útjává.

OUTPUT: Az így kapott G -beli javító út.

2. Sikertelen keresés: Ha nem találtunk javító utat, de elakadtunk, mert az összes **külső** pont csak **belső** pontokkal van összekötve, akkor a kiindulási M párosítás maximális méretű az eredeti G gráfban*, vagyis $\nu(G) = |M|$.

OUTPUT: „ M maximális méretű párosítás G -ben.”

* Sikertelen keresésnél a B ponthalmaz a zsugorítások visszacsinálása után egy olyan Tutte-akadály lesz G -ben, amely bizonyítja, hogy $\nu(G) \leq |M|$. (Miért?) Ezt a bizonyítékot célszerű is hozzáadni az OUTPUT-hoz.

Az Edmonds-algoritmus gyors (polinomidejű), a gyakorlatban is használható. Ha kiindulunk a G gráf egy tetszőleges párosításából (például egyetlen élből mint triviális párosításból), akkor az Edmonds-algoritmus ismételt végrehajtásával mindig eggyel több élt tartalmazó párosítást nyerünk, amíg el nem jutunk G egy teljes párosításáig, vagy sikertelen javítóút-keresés esetén egy maximális méretű (de nem teljes) párosításig. Ily módon $\nu(G)$ értékét hatékonyan meg tudjuk határozni.

Sőt, nemcsak $\nu(G)$ értékét számoljuk ki a fenti módon, hanem az algoritmus megkonstruál egy $\nu(G)$ méretű párosítást is, egy maximalitást bizonyító Tutte-akadállyal együtt (ha nem teljes a párosítás). Az algoritmus tehát bizonyítékokat is szolgáltat válaszának helyességére, melynek ellenőrzéséhez nem kell ismerni/érteni az algoritmust!

Páros gráfok esetén ugyanez mondható el a magyar módszerről.